

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 618/2022
25.05.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац председника већа, Драгане Маринковић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Младен Симић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, ВУ "Дедиње" Београд, коју заступа Војно правобранилаштво у Београду, ради заштите од злостављања на раду и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 37/2021 од 08.09.2021. године, у седници одржаној 25.05.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 37/2021 од 08.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П1 122/2019 од 08.09.2020. године, ставом првим изреке, дозвољено је преиначење тужбе као у поднеску тужиле од 23.10.2019. године. Ставом другим изреке, тужба тужиле је повучена у делу тужбеног захтева који се односи на забрану вршења понашања које представља злостављање. Ставом трећим изреке, делимично је усвојен тужбени затхев и утврђено да је тужилца, запослена код тужене Републике Србије – МО, ВУ "Дедиње", претрпела злостављање на раду у времену од 19.05.2015. године до 06.10.2015. године, поступцима своје управнице ББ, тада запослене код туженог; а тај захтев за утврђење за период од 06.10.2015. године до 16.01.2016. године је одбијен (ставом четири изреке). Ставом петим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да тужилци на име накнаде нематеријалне штете због нарушавања здравља услед последица злостављања на раду исплати 250.000,00 динара на име претрпљеног страха и 1.100.000,00 динара, на име умањења опште животне активности, са каматом од 08.09.2020. године до исплате; док је тужбени захтев преко досуђених до тражених износа одбијен као неоснован (члан 6. изреке). Ставом седмим изреке, тужена је обавезана да тужилци на име трошкова поступка исплати 298.725,00 динара, са каматом од извршности до исплате. Ставом осмим изреке, одбијен је захтев за исплату камате на досуђене трошкове поступка од 08.09.2020. године до извршности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 37/2021 од 08.09.2021. године, ставом првим изреке, првостепена пресуда је преиначена у ставу трећем и петом изреке, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тужила тражила да се утврди да је претрпела злостављање на раду у времену од 19.05.2015. године до 06.10.2015. године поступцима своје управнице ББ, тада запослене код тужене, а тужена обавезе да тужили на име накнаде нематеријалне штете због нарушавања здравља услед последица злостављања на раду исплати 250.000,00 динара на име претрпљеног страха и 1.100.000,00 динара на име умањења опште животне активности, са законском затезном каматом од 08.09.2020. године. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка, садржано у ставу седмом изреке првостепене пресуде, тако што је одбијен захтев тужиле за накнаду трошкова парничног поступка у износу од 298.725,00 динара, са каматом од извршности до исплате. Ставом трећим изреке, тужила је обавезана да туженој накнади трошкове поступка од 112.500,00 динара, са каматом од извршности до исплате. Ставом четвртим изреке, тужила је обавезана да туженој накнади трошкове жалбеног поступка од 22.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и одлуке о трошковима поступка.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 441. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Спор због злостављања на раду или у вези са радом јесте радни спор (члан 29. став 4. Закона о спречавању злостављања на раду). Због тога се на њега примењују одредбе о дозвољености ревизије из члана 441. ЗПП, јер Законом о спречавању злостављања на раду нису предвиђена посебна правила о дозвољености ревизије. Наведеном одредбом члана 441. ЗПП, прописано је да је ревизија увек дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев у овој врсти спора односи на потраживање у новцу, дозвољеност ревизије се цени на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Пошто је у овом случају у питању спор ради утврђења злостављања на раду и накнаде штете, а не спор о заснивању, постојању и престанку радног односа, при чему је вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде испод прописаног законског лимита за изјављивање ревизије из члана 403. став 3. ЗПП, то ревизија тужиле није дозвољена.

Ревизија тужиле није дозвољена ни на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП-а, јер се наведена одредба примењује само у општем режиму допуштености овог правног лека, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог закона (ЗПП) или посебним законом прописана дозвољеност ревизије.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**